

2006. június 14., szerda

40. felszólítja a Bizottságot, hogy tanulmányozza az alapszolgáltatások – piacok, bankok, kórháza és egyebek – zökkenőmentes működése fenntartásának lehetőségeit egy világjárvány kitörése esetén;
41. hangsúlyozza, hogy elegendő pénzügyi támogatást kell biztosítani a madárinfluenza által jelenleg érintett ázsiai és afrikai országokkal való együttműködés keretében, hogy javítsák felügyeleti és a megbetegedés ellenőrzésére szolgáló kapacitásaikat;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeres időközönként és a világjárvány időtartamára nyújtson be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy jelentést a madárinfluenza járványtani fejleményeiről, az új tudományos fejleményekről a gyógyszerek és oltóanyagok tekintetében és az Unió, illetve a tagállamok készült-ségi szintjéről;
43. rámutat, hogy az Európai Uniónak jogos indoka van arra, hogy technikai, tudományos és gazdasági segítséget nyújtson a már érintett országoknak, és különösen arra, hogy hozzájáruljon a globális tudatosság növeléséhez és egy nemzetközi, regionális, szubregionális és nemzeti szinten koordinált globális főtervhez, amely megfelelő menetervvel és ütemtervvel rendelkezik, és amelyet a nemzetközi és regionális szervezetteknek valamint a nemzeti kormányoknak kell megerősítenie;
44. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorosan működjenek együtt a szomszédos államokkal és a WHO, Európai Régióval annak biztosítására, hogy a szomszédos államok ellenőrzési és vészhelyzeti beavatkozási rendszerei teljes mértékben kialakítottak és eredményesen végrehajtottak legyenek;
45. felszólítja az Európai Uniót, hogy nemzetközi szerveken keresztül igyekezzen valódi vizsgálati és nyomon követési jogkört átruházni a WHO-ra, állatjárványok és világjárványok esetére a világ valamennyi országában;
46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak, illetve a WHO-nak.

P6_TA(2006)0260

A Bíróság által (a C-176/03. sz. Bizottság kontra Tanács ügyben) 2005. szeptember 13-án hozott ítélet következményei

Az Európai Parlament állásfoglalása a Bíróság által 2005. szeptember 13-án (C-176/03. sz. Bizottság kontra Tanács ügy) hozott ítélet következményeiről (2006/2007(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 10. cikkére és az EU-szerződés 47. cikkére,
- tekintettel az EK-Szerződés 5. cikkére,
- tekintettel a jogalapokról és a közösségi jog betartásáról szóló 2003. szeptember 3-i állásfoglalására⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek Bírósága által a C-176/03. sz. ügyben 2005. szeptember 13-án hozott ítéletre⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, 2005. november 23-i bizottsági közleményre a Bíróság által (a C-176/03. sz. Bizottság kontra Tanács ügyben) 2005. szeptember 13-án hozott ítélet következményeiről (COM(2005)0583),
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0172/2006),

⁽¹⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 224. o.

⁽²⁾ C-176/03 sz. Bizottság kontra Tanács ügy, még nem tették közzé az Európai Bírósági Határozatok Tárában.

2006. június 14., szerda

- A. mivel a közösségi jog előírásainak hatékony alkalmazása a közösségi intézmények legfontosabb célkitűzései között szerepel, és alapvető kötelezettség a tagállamok számára, összhangban az EK-szerződés 10. cikkével;
- B. mivel az európai projekt megvalósítása az évtizedek során egy európai jogi térség megteremtését vonta maga után, aminek során a nemzeti jogrendszerek és a közösségi jog fokozatosan egymásba illeszkedett, illetve egy olyan önálló képződménynek bizonyult, amely nemcsak a közös értékeken, hanem a közösségi jog elsőbbségének, valamint a tagállamok és a Közösség szervei közötti lojális együttműködés elvein alapul (a Szerződés 10. cikke);
- C. mivel a Közösség minden intézkedése meg kell hogy feleljen az EK-Szerződés 5. cikkében lefektetett szubszidiaritás elvének;
- D. mivel a Bíróság joggyakorlata több alkalommal is megállapította, hogy a közösségi jog hatékony alkalmazása érdekében hozott intézkedések büntetőjogi szankciókat is magukban foglalhatnak;
- E. emlékeztetve rá, hogy a közösségi jog elsőbbségének elve és a jóhiszemű együttműködés elve hatással lehet a tagállamok nemzeti büntetőjogi szabályozására, amennyiben azok a Bíróság joggyakorlatának megfelelően kötelesek:
- hatályon kívül helyezni minden olyan büntetőjogi rendelkezést, ami összeegyeztethetetlen a közösségi joggal (a C-348/96 sz. Donatella Calfa ügyben 1999. január 19-én hozott ítélet 17. pontja: „bár a büntető jogalkotás olyan terület, amely a tagállamok hatáskörébe tartozik, a Bíróság ítélkezési gyakorlatában következetesen megállapította, hogy a közösségi jog a tagállamok ebbéli hatáskörét bizonyos mértékben korlátozza, és az ilyen jogalkotás nem korlátozhatja a közösségi jog által garantált alapvető szabadságokat”⁽¹⁾),
 - „hatékony, arányos és visszatartó erejű” büntetőjogi szankciókat bevezetni, szükség esetén akár büntetőjogi természetű szankciókat, a közösségi jog végrehajtása érdekében (a 68/88 sz. Bizottság kontra Görögország ügyben hozott 1989. szeptember 21-i ítélet⁽²⁾; a C-58/95. sz. Gallotti-ügyben hozott 1996. szeptember 12-i ítélet⁽³⁾; a C-378/97. sz. Wisjenbeek-ügyben hozott 1999. szeptember 21-i ítélet⁽⁴⁾; a C-77/97. sz. Unilever-ügyben hozott 1999. január 28-i ítélet 36. pontja: „a tagállamok által a ... elkerülése érdekében hozott rendelkezéseknek ki kell mondaniuk, hogy e reklámok jogsértésnek minősülnek, méghozzá bűncselekménynek, amit a büntetőjog elrettentő hatású szankcióval sújt”⁽⁵⁾);
- F. mivel a Bíróság ítélkezési gyakorlata elsősorban arra szolgált, hogy tisztázza az első és harmadik pillér esetében alkalmazandó jogalapokat, miközben megállapította, az európai jogalkotó tulajdonképpen nem illetékes büntetőügyekben, illetve a büntetőeljárás jog területén;
- G. mivel a Bíróság a C-176/03. sz. ügyben annak ellenére, hogy kijelentette, hogy főszabályként a Közösségnek nincs hatásköre büntetőügyekben, megállapította hogy ez nem gátolja a közösségi jogalkotót abban, hogy – amennyiben a hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciónak a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság általi alkalmazása a súlyos környezetkárosítások leküzdésének elengedhetetlen eszköze – a tagállamok büntetőjogával kapcsolatban megtegye az általa a környezetvédelem tárgykörében alkotott jogszabályok teljes érvényesülésének biztosításához szükségesnek tartott intézkedéseket;
- H. mivel az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy közösségi aktus jogalapjának helyes megválasztásához annak célját és tartalmát kell alapul venni, és ezért az EU-Szerződés 29. és azt követő cikkei értelmében az EU-Szerződés VI. címe alapján elfogadott aktusok érvénytelenek, amennyiben céljuk és tartalmuk alapján az EK-Szerződésen is alapulhattak volna;
- I. mivel a Bíróság C-176/03. sz. ügyben hozott ítéletének tárgya a környezetvédelemmel kapcsolatos büntetőügyekre korlátozódik, és a környezet védelme az EK-Szerződés 2. és 3. cikke értelmében a Közösség egyik fő feladata;

⁽¹⁾ EBHT 1999., I-11. o.

⁽²⁾ EBHT 1989., 2965. o.

⁽³⁾ EBHT 1996., I-4345. o.

⁽⁴⁾ EBHT 1999., I-6207. o.

⁽⁵⁾ EBHT 1999., I-431. o.

2006. június 14., szerda

- J. mivel a Bíróság C-176/03. sz. ügyben hozott ítéletével ezért óvatosan kell bánni, és azt esetenként, valamint olyan területekre kell alkalmazni, amelyek a Közösség legfontosabb alapelveihez, céljaihoz és illetékességi területeihez tartoznak;
- K. mivel a Bizottság fent említett közleményében a Bíróság következtetéseit ki akarta terjeszteni, érvénytelennek tekintve az EU-szerződés VI. címe alapján elfogadott bármely büntetőjogi rendelkezést amely más közösségi hatáskörhöz kapcsolódik, nem csak a környezetvédelem terén elfogadott rendelkezéseket;
- L. mivel az ítélet kiterjesztő jellegű értelmezése irányába ható automatikus vélelem nem tűnik indokoltnak;
- M. mivel a Bizottság kiterjesztő értelmezése szerint a hatályos jogszabályok között lehetnek olyanok, amelyek az EU-szerződés VI. címén alapulnak, és amelyek jogalapját a C-176/03. sz. ügyben hozott ítélet fényében tévesen választották meg;
- N. mivel a szóban forgó jogszabályok megsemmisítésének elkerülése és a jogbiztonság biztosítása érdekében a Bizottság intézkedni kíván a hatályos jogszabályokkal és a még függőben levő jogalkotási javaslatokkal kapcsolatban;
- O. mivel jelentőséggel bír az a kérdés, hogy a közösségi jog fejlődésének újabb stádiumaként a büntetőjogi rendelkezések jogszerűen bekerüljenek az EU első pillére alapján elfogadott jogszabályok közé;
- P. mivel a Parlament, mint demokratikusan megválasztott, az európai népeket képviselő jogalkotó szerv, a többi európai intézménnyel együtt húzóereje a közösségi jog fejlődésének, mindenekelőtt ha azon előírások elfogadásáról van szó, amelyek csorbíthatják a polgárok alapvető szabadságjogait;
- Q. mivel az Európai Unió jogrendjében is a joguralom elve a büntetőjog területén az egyéni szabadságjogok védelmének csorbíthatatlan biztosítója, amely a hatalom gyakorlását a joghoz köti úgy a büntető cselekmények, mint az alkalmazható szankciók terén;
1. meglelégedéssel fogadja C-176/03. sz. ügyben hozott ítéletet, amely rávilágított arra, hogy a jogi aktus jogalapjának pontos megválasztásához annak célját és tartalmát kell figyelembe venni, és ebből következően megsemmisített egy környezetvédelmi tárgyú kerethatározatot, amelyet az első pillér helyett tévesen a harmadik pillérre alapoztak;
2. örömmel veszi tudomásul, hogy a Bíróság ebből a megállapításból kiindulva megerősíti annak lehetőségét, hogy az európai jogalkotó az első pillér keretében elfogadjon büntetőintézkedéseket, amelyek az első pillér részét képező szabályok – ez esetben környezetvédelmi tárgyú szabályok – hatékony betartatásához szükségesek;
3. felhívja a Bizottságot, hogy a Bíróság következtetéseit ne terjessze ki automatikusan az első pillérbe tartozó minden további területre;
4. sokadszor hangsúlyozza, hogy az EU-Szerződés 42. cikkét alkalmazva sürgősen meg kell kezdeni a büntetőügyekben megvalósuló igazságügyi és rendőrségi együttműködés beillesztését a közösségi pillérbe, mert csakis ez a pillér biztosíthatja, hogy az uniós rendelkezések a demokrácia és a döntéshozatali hatékonyság elvének tiszteletben tartásával és megfelelő bírósági ellenőrzés mellett kerüljenek elfogadásra;
5. úgy véli, hogy ezen fejlődéshez sürgősen szükséges egy koherens politikai stratégiát meghatározni a büntetőjogi szankciók európai jogban történő alkalmazása kapcsán; utal arra, hogy az elfogadott büntetőjogi rendelkezéseknek egymáshoz képest is koherensnek kell lenniük függetlenül attól a jogalaptól vagy „pillértől”, amelyen alapulnak; sajnálatát fejezi ki egyebekben, hogy végeredményben az európai polgárok annak a dualizmusnak az áldozatai, amely az Európai Közösség és az Európai Unió között jelenleg e területeken uralkodik;

2006. június 14., szerda

6. úgy véli, hogy egy pilléreken átívelő stratégia e területen az alábbiakat követeli meg:
- szoros együttműködés az Európai Unió szervei között, valamint e szervek és a tagállamok között,
 - egy bizonyos fajta rugalmasság a szankciók jellegének és tárgyi hatályának megállapításakor egy büntetőjogi „dömping” elkerülése, illetve az igazságügyi hatóságok közötti együttműködés elősegítése érdekében,
 - az igazságügyi hatóságok közötti együttműködés strukturált formáinak létrehozása, az európai jogszabályokon alapuló büntetőjogi rendelkezések hatásairól szóló megbízható és összehasonlítható információk kölcsönös értékelése és összegyűjtése;

utal arra, hogy mennyire fontos az is, hogy a büntetőjog terén megmaradjon a nemzeti szinten létrehozott egyensúly; felhív arra, hogy megfontoltan járjanak el bármely olyan jellegű büntetőjogi rendelkezés felvétele kapcsán, amely a közösségi jog eredményességének biztosításához szükséges, és e ponton a nemzeti parlamentekkel folytatott szorosabb együttműködésre szólít fel; felszólítja a Bizottságot, hogy az Eurojusttal és az európai igazságügyi hálózattal folytatott együttműködés során a tagállamokban építsen fel struktúrákat az európai intézkedések keretében tervezett büntetőjogi szankciók alkalmazására vonatkozó visszajelzésekre; üdvözlözi a tagállamok legfelső bíróságainak kezdeményezését, hogy online hálózat keretében találkozzanak azért, hogy megvitassák az Európai Unió tevékenységével kapcsolatos közös érdekeltségű témákat, mindekelőtt az európai és nemzeti büntetőjogi rendelkezések egyidejű fennállása vonatkozásában;

7. egyetért a Bizottsággal abban, hogy vissza kell vonni vagy módosítani kell a Bíróság C-176/03. sz. ügyben hozott ítélete fényében tévesnek tekinthető jogalapon nyugvó, függőben levő jogalkotási javaslatokat;

8. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EK-Szerződés alapján új jogalapot kell meghatározni a harmadik pillér keretében elfogadott jogszabályok esetében, amelyeket a Bíróság C-176/03. sz. ügyben hozott ítélete fényében jogszerűtlennek tekintendők, és orvosolni kell a helyzetet a jogalkotási eljárás újraindításával ezen új jogalap alapján;

9. kéri a Bizottságot, hogy egyenként vizsgálja felül az általa azonosított intézkedéseket, ahelyett, hogy általános, az eltéréseket figyelembe nem vevő megközelítés szerint járna el, hogy ezáltal alapos megfontolás után minden egyes esetben helyes jogalapot válasszanak;

10. felhívja a Bizottságot, hogy csak azon területekre alkalmazza a Bíróság ítéletét, amelyek a Közösség fő elveinek, céljainak és hatásköreinek részét képezik, és ezt elővigyázattal, eseti alapon tegye, mindig együttműködve a Tanáccsal és az Európai Parlamenttel;

11. emlékezteti a Bizottságot, hogy a hatályos jogszabályok felülvizsgálata, valamint olyan javaslatok benyújtása, amelyek a jogalap kiigazítására hivatottak a tartalom változatlanul hagyása mellett, nem járhat azzal, hogy megfosztják a Parlamentet alapvető társjogalkotói szerepétől, feláldozva ezzel az európai polgárokat képviselő választott testület, a Parlament demokratikus hozzájárulását az európai integráció folyamatában;

12. ellenez minden olyan intézményközi megállapodást, amely a Parlamentet a jogai gyakorlásáról való lemondásra kötelezné;

13. emlékeztet, hogy a Bíróság szerint „egy irányelv önmagában, függetlenül a tagállamok által az átültetése érdekében hozott jogszabályoktól, nem állapíthat meg vagy súlyosbíthat büntetőjogi felelősséget azokkal szemben, akik megsértik az irányelv rendelkezéseit⁽¹⁾”;

14. oszttja a Bizottság azon véleményét, mely szerint a büntetőjoggal kapcsolatos minden intézkedés alkalmazását a szóban forgó közösségi politika megvalósításának szükségessége kell hogy indokolja, illetve annak tiszteletben kell tartania a büntetőjogi rendszer belső koherenciáját; úgy ítéli meg, hogy főszabályként a tagállamok felelősek a közösségi jog helyes alkalmazásáért;

15. felhívja a Bizottságot, hogy büntetőjogi intézkedések első pillérbe történő beillesztéséhez egyértelmű, előre meghatározott feltételekre van szükség; hogy ezen feltételek csak akkor teljesülhetnek, ha a közösségi jogszabályok tiszteletben tartását kizárólag büntetőjogi szankciók révén lehet biztosítani; így különösen meg kell bizonyosodni afelől, hogy a közösségi jogot számos esetben és ismételtelen megsértették, amit a hatályos jogszabályok alapján nem lehetett megakadályozni, még az egyes tagállamok nemzeti jogára hivatkozva sem;

⁽¹⁾ 80/86. sz. Kolpinghius Nijmegen ügy, EBHT 1987., 3969. o., 13. pont és C-60/02. sz. X ügy, EBHT 2004., I-651. o., 61. pont és az ott hivatkozott esetjog.

2006. június 14., szerda

16. emlékeztet arra, hogy a közösségi jog irányelvek formájában a tagállamok által alkalmazandó büntetőjogi szankciók tekintetében minimumszabályokról rendelkezhet csupán; úgy véli, hogy bizonyos esetekben ugyanakkor helyénvaló pontosabban meghatározni a tagállamok intézkedését kifejezetten megállapítva a) a bűncselekménynek minősülő magatartást és/vagy b) az alkalmazandó szankciók jellegét és/vagy c) az adott összefüggésben releváns egyéb büntetőjogi intézkedéseket;

17. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy az EK-Szerződés 10. cikke értelmében biztosítaniuk kell, hogy a Közösségi cselekvés általános hatékonyságát, ezért javasolja, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy saját büntetőjogi rendelkezéseik meg tudjanak felelni e célnak;

18. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a tagállamok közötti igazságügyi és rendőrségi együttműködés előmozdítását célzó horizontális büntetőjogi, továbbá a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében a büntetőjog harmonizálását célzó intézkedéseknek minden esetben az EU-Szerződés VI. címén kell alapulniuk;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2006)0261

Megkülönböztetésmentesség és esélyegyenlőség mindenki számára – keretstratégia

Az Európai Parlament állásfoglalása a megkülönböztetésmentesség és az esélyegyenlőség mindenki számára című keretstratégiáról (2005/2191(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 13. cikkére, amely hatáskört ruház a Közösségre, hogy megtegye a megfelelő intézkedéseket a nem, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdésére,
- tekintettel a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾, valamint a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾, amelyek megtiltanak minden közvetlen vagy közvetett, fajon vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetést,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartája 21. cikkének (1) bekezdésére, amely megtilt minden megkülönböztetést, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetést,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete és az Európa Tanács keretében elfogadott különböző jogi okmányokra, amelyek megtiltanak minden megkülönböztetést az általuk garantált jogok tekintetében, és különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre, a nemzeti kisebbségek védelméről szóló Európa tanácsi keretegyezményre és az Emberi Jogok Európai Bírósága esetjogára,

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽³⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.